

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 I 067316 22 GŽ

Novi Travnik, 25.08.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Senada Begović, kao predsjednika vijeća, Mirjane Grubešić i Suade Kahrić, kao članova vijeća, u izvršnom predmetu tražitelja izvršenja A.K., vlasnik OR „BADE“ Bugojno, Nugle I bb., zastupan po punomoćnicima Esmi Husejnbegović i Safetu Rustempašić, advokatima iz Zajedničke advokatske kancelarije u Bugojnu, protiv izvršenika R.B. rođ. D., iz B., ... radi izvršenja i naplate novčanog iznosa od 850,56 KM, odlučujući po žalbi tražitelja izvršenja izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 I 067316 21 I 4 od 07.04.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 25.08.2022. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Povodom žalbe tražitelja izvršenja ukida se rješenje Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 I 067316 21 I 4 od 07.04.2022. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odluku.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda odbijen je prijedlog tražitelja izvršenja za promjenu sredstva i predmeta izvršenja od 29.03.2022. godine.

Protiv navedenog rješenja žalbu je pravovremeno izjavio tražitelj izvršenja zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede odredaba parničnog postupka s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači i dopusti izvršenje na suvlasničkom dijelu nekretnine izvršenika kako je to predloženo u prijedlogu od 09.03.2022. godine. U žalbi ističe da je tražitelj izvršenja prvostupanjskom sudu podnio prijedlog za izvršenje na osnovu izvršne isprave radi naplate potraživanja po osnovu duga i troškova postupka u iznosu od 850,56 KM što čini iznos glavnog duga, ali ne i zakonske zatezne kamate na glavni dug i troškova parničnog postupka, te troškova izvršnog postupka. Tražitelj izvršenja je prvobitnim prijedlogom tražio da se izvršenje provede na suvlasničkom dijelu nekretnine, što je sud odbio, te naložio tražitelju izvršenja da predloži drugi predmet i sredstvo izvršenja. Postupajući po nalogu suda tražitelj izvršenja je sukladno članu 37. Zakona o izvršnom postupku predložio sudu da prije donošenja rješenja o izvršenju zatraži od izvršenika da

dostavi sudu podatke o imovini, kao i da se pribave podaci da li je izvršenik prijavljen u Poreznoj upravi Federacije BiH – KSB Travnik kao porezni obveznik odnosno da li je u radnom odnosu. Sud je dostavio tražitelju izvršenja podatke od poslovnih banaka iz kojih proističe da izvršenik ima otvoren devizni račun kod Addiko bank d.d., te je u skladu s tim tražitelj izvršenja uredio prijedlog za izvršenje i predložio da se izvršenje provede pljenidbom novčanih sredstava kod navedene banke. U pogledu ostalih podataka o imovinu sud je tražitelju izvršenja dostavio uvjerenje FZ PIO/MIO iz kojeg proističe da je izvršenik objavljen sa obveznog osiguranja dana 13.11.2016. godine, dakle da se ne nalazi u radnom odnosu. Po uređenom prijedlogu za izvršenje na novčanim sredstvima određeno je izvršenje, međutim sud je dana 14.03.2022. godine dostavio tražitelju izvršenja obavijest izvršenikovog dužnika – Addiko Bank d.d. iz koje proističe da banka nije u mogućnosti postupiti po rješenju o izvršenju jer na računu nema sredstava i primanja duži period. Kako je očigledno da izvršenik nema primanja niti priliva novčanih sredstava na računu kod Addiko banke, to je tražitelj izvršenja pribavio i podatke od nadležne policijske stanice u pogledu vlasništva na motornim vozilima izvršenika i iz dostavljene obavijesti koja se nalazi u spisu proističe da izvršenik nema u svom vlasništvu registrovana motorna vozila, zbog čega je tražitelj izvršenja smatrao da su se ispunili uvjeti za provođenje izvršenja na suvlasničkom dijelu nekretnine izvršenika, te je stoga dostavio uređen prijedlog za izvršenje. Pobijanim rješenjem od 07.04.2022. godine prvostupanjski sud je odbio prijedlog tražitelja izvršenja sa obrazloženjem da se radi o očiglednoj nesrazmjeri dugovanja i vrijednosti nekretnine za koju tražitelj izvršenja predlaže prodaju, pozivajući se na praksu Evropskog suda za ljudska prava i Odluku Ustavnog suda BiH br. AP-1955/19. Tražitelj izvršenja smatra da nije bilo mjesta pozivanju na sudsku praksu obzirom da je prvostupanjski sud trebao prilikom ocjenjivanja nesrazmjernosti uzeti u obzir da zakonska zatezna kamata na troškove parničnog postupka u iznosu od 501,96 KM teče od 01.02.2018. godine, dok dosadašnji troškovi postupka iznose 380,00 KM, što sve ulazi u iznos koji tražitelj izvršenja potražuje od izvršenika, ne računajući da će u izvršnom postupku proizaći i dodatni troškovi kao što su troškovi vještačenja i troškovi pristupa na ročište itd. Tražitelj izvršenja smatra da je pobijano rješenje nepravilno iz razloga što je očigledno da izvršenik svjesno izbjegava isplatiti svoju obvezu prema tražitelju izvršenja, jer potraživanje po osnovu duga datira još od 2016. godine odnosno 2018. godine kada je donesena presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku. Nadalje, tražitelj izvršenja smatra da je iscrpio sve mogućnosti u pogledu predmeta i sredstva izvršenja, te su se ispunili uvjeti za provođenje izvršenja na suvlasničkom dijelu nekretnine izvršenika, a prvostupanjski sud u pobijanom rješenju navodi da se prijedlog tražitelja izvršenja može razmatrati tek ukoliko tražitelj izvršenja iscrpi sve zakonske mogućnosti za naplatu svog potraživanja. Tražitelj izvršenja je iscrpio sve mogućnosti što je posebno dokazano aktom banke iz koje se da zaključiti da nema novčanih sredstava na računu izvršenika duži vremenski period niti primanja pa se postavlja pitanje koliko dugo bi tražitelj izvršenja trebao čekati na buduću neizvjesnu činjenicu tj. da određena novčana sredstva budu doznačena na račun izvršenika, iako je jasno da isti egzistira bez ikakve svrhe. Dalje se

postavlja pitanje na koji način se tražitelj izvršenja treba zaštititi u ovakvim pravnim situacijama kada izvršenik očigledno izbjegava platiti dugovani iznos, iako je svjestan obveze plaćanja, a jasno je da se ovakvim postupanjem suda štiti interes izvršenika. Također napominje da je zaključak suda o nesrazmjeri potraživanja i vrijednosti nekretnine preuranjen jer takvo što može utvrditi samo vještak građevinske struke, pa odluke Evropskog suda za ljudska prava i Ustavnog suda BiH na koji se poziva prvostupanjski sud nisu primjenjive u konkretnoj pravnoj stvari. Presude na koje se prvostupanjski sud poziva odnose se na potraživanja od 124,00 Eura naspram 140.000,00 Eura (presuda Vasrksić protiv Slovenije), te odluka Ustavnog suda BiH (69,00 KM naspram 44.249,50 KM), uz napomenu da su ovim prijedlogom obuhvaćene sve nekretnine izvršenika koje je imao u vlasništvu, što je vjerovatno bio razlog više da Ustavni sud donese odluku da je učinjena povreda prava na imovinu. Iz ovakvog stava prvostupanjskog suda izvodi se zaključak da ne postoji način da tražitelj izvršenja prinudno naplati svoja potraživanja, čime se ostavlja sloboda u ponašanju izvršenika da upravo on ne postupa u skladu sa načelom savjesnosti što dovodi do stvaranja pravne nesigurnosti i olakog shvatanja izvršnog postupka od strane lica koja prouzrokuju dug prema određenoj osobi. Sloboda izbora u pogledu predmeta i sredstva izvršenja je na tražitelju izvršenja, a posebno što u konkretnom slučaju se ne radi o nesrazmjeri duga i potraživanja kao u odlukama na koje se poziva sud u rješenju. U prilog iznesenim tvrdnjama tražitelj izvršenja ukazuje na odluku Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 46 0 I 093108 21 GŽ od 29.09.2021. godine kojom je uvažena žalba tražitelja izvršenja zbog toga što je sud odbio da odredi izvršenje na nekretnini izvršenika radi naplate potraživanja u iznosu od 1.947,79 KM u kojoj odluci je dato jasno obrazloženje pa je tako navedeno da prilikom odlučivanja o prijedlogu za izvršenje na nepokretnosti ne treba zanemariti i iznos sporednih potraživanja nego iste treba u svojoj cjelokupnosti tretirati u odnosu na vrijednost predmetne nekretnine. Dalje je navedeno da se treba pristupiti utvrđivanju vrijednosti nekretnine i da se tek tada može objektivno procijeniti da li postoji nesrazmjera između predmetnog potraživanja i vrijednosti predmetne nekretnine, pa je drugostupanjski sud shvatanja da je prvostupanjski sud iznio preuranjen zaključak da se radi o očiglednoj nesrazmjeri odnosno da bi predloženo izvršenje predstavljalo teret za izvršenika. U žalbi je istaknut zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 300,00 KM sa PDV-om 17% odnosno ukupno 351,00 KM.

Nakon što je ispitao rješenje prvostupanjskog suda u granicama razloga iz žalbe i po službenoj dužnosti sukladno odredbama člana 221. i 236. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) u svezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12, 46/16), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa predmeta proizilazi da je tražitelj izvršenja, nakon utvrđenja imovine izvršenika, prvostupanjskom sudu dana 28.10.2021. godine podnio uređen prijedlog za izvršenje na osnovu izvršne isprave-presude Kantonalnog

suda u Novom Travniku broj: 46 0 Mal 067316 18 GŽ od 01.02.2014. godine radi naplate potraživanja od 850,56 KM sa kamatama i troškovima parničnog i izvršnog postupka, na novčanim sredstvima izvršenika koja se nalaze na računu kod Addiko Banke d.d. Sarajevo. Rješenjem o izvršenju broj: 46 0 I 067316 21 I 4 od 24.01.2021. godine određeno je predloženo izvršenje. Kako je Addiko banka d.d. Sarajevo dopisom od 24.02.2022. godine obavijestila prvostupanjski sud da nije u mogućnosti provesti izvršenje jer na računu izvršenika nema sredstava i nema primanja duži period, zbog čega je račun izvršenika blokirala i rješenje svrstala u red čekanja prema zakonskim prioritetima izvršenja naloga prinudne naplate, tražitelj izvršenja je prvostupanjskom sudu dana 29.03.2022. godine podnio prijedlog za promjenu sredstva i predmeta izvršenja i predložio da se izvršenje provede na suvlasničkom dijelu izvršenika od 14/225 dijela na nekretninama označenim kao k.č. 714 i k.č. 715/2 iz zk. ul. 204 k.o. ... (što po navodima tražitelja izvršenja u naravi čini stan broj ... 47,99 m2 sa pripadajućim pravima na zemljištu i zajedničkim dijelovima i uređajima zgrade kao cjeline) i namirenja tražitelja izvršenja iz iznosa dobivenog prodajom. Pobijanim rješenjem odbijen je prijedlog tražitelja izvršenja za promjenu sredstva i predmeta izvršenja od 29.03.2022. godine. U razlozima za takvu odluku prvostupanjski sud je u bitnom naveo da tražitelj izvršenja predlaže prodaju nekretnine radi naplate duga od 850,56 KM, iz čega se nameće pitanje proporcionalnosti i cilja koji treba postići i općeg javnog interesa, obzirom da se radi o očiglednoj nesrazmjernosti između dugovanja i vrijednosti nekretnine za koju tražitelj izvršenja predlaže prodaju. Pri tomu se prvostupanjski sud pozvao na noviju praksu Evropskog suda za ljudska prava i Ustavnog suda BiH. Također je naveo da posebno treba imati u vidu i činjenicu da nisu iscrpljena sva sredstva izvršenja radi naplate predmetnog duga, te da bi svaka suprotna odluka vodila zloupotrebi instituta izvršenja i povреди ustavnih prava izvršenika.

Naime, iz stanja spisa predmeta proizilazi da se izvršenik ne nalazi na prijavljenoj adresi (B., ...), već po naznaci dostavljača i izjavi svekra O. izvršenik se nalazi u inostranstvu, zbog čega je dostavljanje rješenja o izvršenju izvršeniku izvršeno putem oglasne ploče suda (član 10. stav 2. Zakona o izvršnom postupku). Iz spisa je također vidljivo da na deviznom računu izvršenika već duže vrijeme nema sredstava niti priliva sredstava. Iz podataka o imovini izvršenika (priloženog zemljišnoknjižnog izvadka Općinskog suda u Bugojnu) proizilazi da je izvršenik (pored 22 suvlasnika) suvlasnik sa 14/225 dijela na nekretninama koje su upisane u zk. ul. 204, a koje su označene kao k.č. 714 Ul. ... po kulturi dvorište površine 349 m2 i k.č. 715/2 Ul. ... po kulturi dvorište površine 91 m2. Tražitelj izvršenja u prijedlogu za promjenu sredstva i predmeta izvršenja navodi da je na ovim nekretninama po osnovu Ugovora o zajedničkoj izgradnji broj: OPU-IP:399/12 od 25.10.2012. godine izgrađena zgrada u kojoj se nalazi stan broj 5 na II katu površine 47,99 m2 na kojem je izvršenik također suvlasnik sa 14/225 dijela i na kojem predlaže da se provede izvršenje radi namirenja novčanog potraživanja iz izvršne isprave.

Kod naprijed izloženog, prvostupanjski sud je bio dužan najprije da ispita urednost ponesenog prijedloga za promjenu sredstva i predmeta izvršenja koji je usmjeren na provedbu izvršenja na suvlasničkom dijelu izvršenika na pobliže opisanom stanu. Navodi tražitelja izvršenja u prijedlogu da nekretnine k.č. 714 i k.č. 715/2 iz zk. ul. broj 204 na kojima je izvršenik upisan kao suvlasnik sa 14/225 dijela, u naravi predstavljaju stan broj ... površine 47,99 m², kao i priloženi zemljišnoknjižni izvadak za navedene nekretnine, nisu dovoljni da bi se podneseni prijedlog mogao tretirati kao uredan i da bi sud po njemu mogao postupati. Naime, prvostupanjski sud je podneseni prijedlog za promjenu sredstva i predmeta izvršenja bio dužan vratiti tražitelju izvršenja na uređenje sa nalogom da uz uređeni prijedlog podnese dokaz o suvlasništvu izvršenika na pobliže opisanom stanu koji je zajedno sa etažiranom zgradom upisan u zemljišnim knjigama.

Kako je prvostupanjski sud postupao po neurednom prijedlogu za promjenu sredstva i predmeta izvršenja, to je ovaj sud povodom žalbe tražitelja izvršenja primjenom odredaba člana 235. stav 1. točka 3. Zakona o parničnom postupku u svezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku ukinuo pobijano rješenje i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odluku.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti nepravilnosti u postupanju na način na koji mu je ukazano u ovom rješenju, nakon čega će donijeti pravilnu i zakonitu odluku za koju će dati valjane i dovoljno obrazložene razloge.

Predsjednik vijeća
Senad Begović